

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Grof Hohenwart in koalicija.

Nekaj mesecev je šele tega, kar so nemški liberalci proslavljali očeta koalicijske vlade in dolgoletnemu svojemu nasprotniku kričali navdušeno: Hosana! Tedaj je bil grof Hohenwart premagal skoro nepremagljivega Tassera in nadomestil njegovo ministerstvo z drugim in sicer s takim, v katerem imajo odkriti in prikriti prijatelji nemških liberalcev prvo besedo. Iz tega je izvirala tedanja levičarska navdušenost za nemškega zastopnika trdih slovenskih kmetov.

Sedaj pa se je zopet obudilo vse staro nasprotstvo mej levičarji in grofom Hohenwartom in židovski listi, kakor „Neue Freie Presse“ napadajo starega grofa s tako srditostjo, kakor da je postal somišljenik Vašatyjev ali Schneiderjev. Imenuje ga političnega otroka, ki preminja svoje nazore od dne do dne, moža, ki se je vsedel na svojo besedo in ki hoče zadušiti sad njegove ljubezni do Nemcev in Poljakov, koalicijo, prav kakor uduši nezakonska mati sad svojega greha. Drugi listi iste barve jo krepko podpirajo in se unemajo za kirurško operacijo na koaliciji, to se pravi, levičarji pode grofa Hohenwarta in njegove somišljenike iz raja, v kateri so jim ti pomagali. Kdo se pri tem ne spominja toli poučne basni o ježu in lesici?

In zakaj vse to? Vse zaradi volilne reforme, katere izvršitev je koalicijsko ministerstvo postavilo na prvo mesto svojega programa.

Kakor znano, je vlada izdelala načrt volilni reformi in ga izročila načelnikom posameznih koaliranih strank. Govori se, da je načrt izdelal minister Bacquehem. To je mogoče, gotovo pa je, da je pri njem tedaj zavzemal minister Plener mesto Sv. Duha in levičarjem že itak zelo naklonjenega ministra Bacquehema razsvetljeval v levičarskem zmislu. Načrtu, čegar vsebino smo že podali čitateljem našim, se to pozna. Sestavljen je po levičarskih intencijah in prvi namen mu je, zagotoviti nemško-liberalni stranki nje sedanjo, povsem krivično posest in s tem za večne čase prevlado v naši polovici države. Da se je takemu načrtu uprl vodja konser-

vativnih frakcij, je pač naravno. Nekdanji fundamentalni grof, kakor so ga svoj čas nazivljali centralisti, se je tekom let pač sprijaznil s sedanjo ustavo in do malega pozabil svoja avtonomistična načela, kakor svoje nazore o ravnopravnosti narodov, toda konservativnim svojim principom se ni odrekel in ko je strmoglavil grofa Tassera, ker je grešil proti tem principom, vabil je nemške liberalce na svojo stran z izrecnim pogojem, da se poprimajo teh principov. Levičarji so se pač z obema rokama oklenili koalicije, ali konservativnih principov se niso oklenili, nego imajo jasno tendenco, izkoristiti sedanjo situacijo čim bolj mogoče za svoje liberalne interese.

Da je to res, svedoči vladni načrt volilni reformi in če lahko že danes skoro s popolno gotovostjo rečemo, da je vladni načrt mrtvo rojeno dete, tako je to, kakor radi priznavamo, zasluga grofa Hohenwarta.

Nositelj konservativnih principov v našem parlamentu pa se ni omejil samo na odklonitev vladnega načrta, šel je še za korak dalje in vladi predložil svoj poseben načrt za volilno reformo. In ta načrt je raztogotil najnovejše njegove zaveznike tako, da ga imenujejo političnega otroka.

Tudi Hohenwartovega načrta vodilne misli so znane in kakor se ne moremo ogreti za vladni predlog, tako tudi ne za Hohenwartov. Sedanji dobi, ko trka rudeči socijalizem s trdo pestjo na parlamentova vrata in pokajo dinamične bombe, sedanji dobi niso primerni taki očitno reakcionarni eksperimenti, s kateršnim je grof Hohenwart presenetil koalirane stranke. Kot napredna stranka smo odločni pristaši splošne, jednake in neposredne volilne pravice in se ne moremo ogreti za tako spako, kakeršno je zamislil trdokožni gorenjski poslanec, dasi drage volje priznavamo, da bi se po Hohenwartovem receptu morda uničila prevlada najnevarnejših naših protivnikov, nemških levičarjev in nacionalcov.

Prav ta eventualnost, ta perspektiva v bodočnost je tudi razdražila Nemce tako, kakor da jim je kdo žareče železo zabodel v živo meso, da se vedejo, kakor da že čutijo na vratu nož združenih

konserativcev, Slovanov in protisemitov. Spoznali so z bistrim očesom, da je Hohenwartov načrt, kakor pravi „Neue Freie Presse“, proti nemški levici obrneno bodalo, s katerim hoče konservativni grof umoriti to stranko.

Nemški odpor proti Hohenwartovemu načrtu je torej povsem opravičen, kakor tudi očita, da bi konservativni grof rad s pomočjo nemške levice to samo pahniti v pogubo. Da pa liberalci nemški ne mislijo sodelovati pri njihovem pogubljenju, nego skušajo znebiti se svojega nasprotnika — kdo jim more to zameriti.

Hohenwart je tako znamenit in skušen državnik, da bi bilo smešno trditi, da ni vedel, kako vzprejmejo nemški liberalci ta načrt. Uverjeni smo, da niti jeden trenotek ni mislil, da mu pritrdi koalicijska vlada in zato nam je njegovo postopanje do cela nerazumljivo. Ako mu je sploh kaj za to, da se izvede kaka volilna reforma, moral bi se z vlado prej porazumeti in staviti take predloge, katere bi ostala zaveznika njegove stranke, levičarji in Poljaki, mogli vzprejeti. Ker pa tega ni storil, nego po nepotrebnem brusikal koalirane stranke, ata mogoči le dve alternativni: ali da hoče sploh preprečiti vsako volilno reformo ali pa se na lep način ločiti od koalicije. Katero teh dveh domnevanj je pravo, se pokaže kmalu.

Mir — sprava!

(Z Dolenjskega.)

II.

Toda gospoda, jeza ni dobra; preveč svojega žolča ste v „Slovenca“ v navedene članke izlili nad našim srednjim stanom, preveč ste pokazali svojo duhovensko mržnjo nasproti posvetnjakemu domoljubju. — Te Vaše izjave hočem izkoristiti in sicer jaz S—c, ki Vam menda vem — po Vaši ogorčenosti in zbežanosti soditi — še najbolj do živega poseči!

„Kaj smo mi duhovni, kaj ste vi posvetojaci srednjega stanu? Kaj smo mi storili za narod, kaj vi? — se glasi iz „Slovenčevih“ navedenih člankov. Mi smo slovenski narod rešili, vi, vaši predniki so

LISTEK.

Začetek romana.

Češki spisal V. Mrátík; preložil Vinko.

(Dalje.)

Gospa Bela je bolešno skrivala zgornjo ustnico ter pogled uprla v tla. Zakaj se neki tako smejeta? prišlo jej je najedenkrat na misel in ves srd in zavist na ta srečna bitja naokolo se jej dvignila v duši. Kaj prav za prav gleda? kaj hoče tukaj? naglo vetane ter odide v sosednjo sobo, kjer je ujen mož igral biljard. V duhu se je vse vrtelo, smejala, vriskalo okolo nje... Sam vrag me je premotil, da sem šla sem... A imeti ja pred očmi in kaznovati, šibati ja z očmi, z besedami — in — — — zakaj? prišlo je najedenkrat na misel gospé Beli in solze so jej zalile oči. — Odločila se je. Naglih korakov se je vrnila v dvorano. Ustopila se je k vratam in njen čisti, solzā razjasnjeni pogled je tekal od mesta do mesta, prodiral goste vrste šetajočih se kolon (bilo je po plesu), vrival se mej pare, ogibal se jih ter se znova vračal k njim, zapletajoč se v rože, mirte, cvetove, trakove in kostanjaste ter temne kodre. Iskala je nekoga. Zdajci nekolikokrat zgane dolge svoje obrvi ter uprē pogled v pogled tam na spodnjem konci dvorane. Kot zmešana se

gane s svojega mesta, izboči krasne prsi ter s korakom ponosne, hladne žene stopa k jednemu izmed praznih divanov. In jedva sede ter poravnā obleko na sebi, ustavita se pred njo dva svetla lakirana čevlja, in gospa Bela se skoro ustraši, ko dvigne oči ter smehlja se odzdravi naklonu znane jej glave.

„Ah, vi tukaj?“ govorile so nje smejoče se oči. Prvi hip se ni mogla premagati in podajajoč roko takoj s celim telesom umaknila se na kraj divana, pokazavši z roko prazno mesto poleg sebe.

Doktor Strnad séde kraj nje ter mehanično odgovarja na mnoga, naglo vrsteča se vprašanja. Gospa Bela je smehlja se opazovala vsak njegov kret in zmagovit pogled jej je zasijal v senci trepalnic. Videla je, da je čedalje bolj zbežan, da misli na nekaj drugega, kar odgovarja in da vso pozornost svojih oči obrača nanjo. Bila je res dražestna: žaket se je kot pri antičnih sohab, podoben grškemu peplos, rahlo oprijemal bujnih njenih prsi. Celi njeni toaleti je bilo videti, da se je plesni valovi doslej še niso dotaknili. Obraz je imela sub, polt rožasto, mehko, s čela se jej doslej ni usnil niti prašek.

Poprosil jo je plesa in s praji, zapetih v žaket, dvignil se je njegov pogled do smehljaajoče rožaste ustnice njene. Okrog noska gospé Bele je zaigral dih ironičnega usmeva. Ozrla se je naokolo, kot bi z očmi hotela pokazati šetajoče pare. In naključje

je hotelo, da je precej poleg njiju stal nekov mesar v suknji, urezani, kot bi bila za prihodnje čase, ki je segal v žep kot v spodnjico ter šele v dvorani izvlekel in si na rudeče prste natikal prstane. Za njim je švignil mimo dijak, plujoč po sredi dvorane in ob njega strani je hitela tenka devojka z daljšimi koraki, nego li je dovoljevala njena moderna obleka...

Gospa Bela je s prikrivano nevšečnostjo obrnila glavo ter smejoč se zmajala z ramami. Mesar zakliče svojo ženo, objame jo kot obroč sod okrog kipečega života ter se zatakla ž njo naravnost v sredo dvorane.

„Ali ne bodete plesali? vpraša Strnad, „nekaj morate vender poskusiti — v Brnu na plesu mora biti tako. Ali ne bodete? Mej tem... Mej tem godba neha.“

„Naj le. Saj ni treba, da bi baš plesala, zabavava se lahko drugače. Sicer ja, ali vam je kaj ležeče na tem? Dā? Čakajte torej,“ odloči se zdajci gospa Bela, s prstki bele rokavice ročno odpne spono na rami in biserne gombe na prsih; pod svilenim podšivom žaketovim se pokažejo krasne črte fino zaokroženih hokov in iz žaketa se izlupi divno nje dopraje. Imela je toaleto od blaga podobnega atlasu, kojega barva se preliva v zlato izpreminjajočo se slonovino. Pod lahko obrobljenimi krajci na prsih je sijala skozi bela polt, rožasto natakknjena.

(Dalje prih.)

ga hoteli potujčiti. Kaj je ta srednji stan? Nič, nič ni storil kulturnega za narod; mi, mi duhovni smo kulturo prinesli, mi smo jo spravili mej ljudstvo, mi smo s svojimi denarji vse nabavili, kar ima slovenski narod kulturnih naprav; mi imamo vso inteligenco; vi posvetujaci iz srednjega stanu niste dozdej še ničesar storili, nič gmotnega žrtvovali in nič duševnega stvorili, niste vredni, da se mej vas v vaša društva zahaja!"

Ako pogledamo za sto let nazaj, vidimo na tej ubogi slovenski zemlji nemški fevdalizem v najgrših pojavih. Strašno je, kaj je nemški fevdalet delal z rodnim bratom, Nemcem, še hujše pa je delal s Slovanom, Slovencem; ravnal je z njim slabše, nego z nič vredno živino. Koliko strašnega bi vedeli povedati stari gradovi v naših deželah, če bi govoriti mogli! Davili so ubogega Slovanca in ga zadavili popolnoma v ravnini proti Lipnici in dalje gori; pustili je moral Nemštvu najlepše kraje Štajerske, Koroške. In učenjaki okoli "Slovenca", kje ste bili tedaj katol. duhovni, kje ste tedaj ščitili to ubogo slovensko kmetisko ljudstvo, kje ste v mestih in trgih le jedenkrat stopili v kolo onih bojevnikov posvetnega stanu, ki so pomagali ta nemški fevdalizem streti na tla; kje ste bili najti v kmetiskih bunah proti najkrutejšemu fevdalizmu? — Živeli ste takrat po svojih samostanih, farovžih; hodili ste v goste k grajščaku in dali k vsemu njegovemu početu svoj blagoslov! — Grajščaki in vi ste bili takrat tesno zvezani, jeden drugega ni smel motiti.

Kdo izmed Vas duhovnov se je takrat spomnil, da je slovenskega rodu; — pač, pred še več ko sto leti nek Primož Trubar iz Račice, ali ta ni bil Vaše vrste! — Vi ste mirno gledali, kako se je naš zatirani narod dan na dan pokladal na tla brezsrčnega nemškega fevdalizma in kako se je vedno bolj potujčeval; vi sami ste mu v njemu tujem je ziku pisali, v domačem jeziku ste mu govorili le v to svrbo, da ste ga lažje obdržali v pokorščini proti grajščaku in sebi. Domoljubje, narodnost se tedaj mej Vami ni poznala; to so poznali le na višjih mestih stoječi nemški knezi in škofi, katerim je to ubogo Slovanstvo pred nogami ležalo in ki so isto decimirali do Drave in še dalje, in Vaši predniki so opravljali službo onega tolažitelja, ki pravi obsojencu pod vešali: potrpi, saj bo kmalu konec, na onem svetu bo boljše. Kdo drugi Vas je takrat tako redil, kakor kmet in kaj ste mu dobrega storili za to? Pravili ste mu, naj voljno trpi, reveža utrjevali v misli, da ne sme s krampom proti grajščinskemu zidu in vendar ste imeli tedaj tudi grajščaka v svojih rokah, — v Kanoso bi ga bili lahko poslali! — Nič, kar nič pa niste v teh časih storili za obranitev narodnosti slovenske, akoravno ste bili tedaj skoraj več kakor bogovi; v gorah pri Lipnici, Spielfeldu Vam kličejo Vaši tovariši: "morituri te salutant!" — V mestih in trgih pridigovali ste nemški ter pomagali s cerkveno avtoriteto ponemčevanju teh mest in trgov na trdne noge; Vaši nemški škofje so pošiljali svoje nemške sluge v naša mesta in trge, Vi pa ste bili tedanji čas v teh mestih in trgih ponižni, krotki, trepetaje pred svojimi nemškimi škofi! Ali v teh mestih in trgih živel je, četudi deloma ponemčen, srednji stan, ki je delal barikade proti sistemu, kateremu ste tudi Vi pomagali; ta srednji stan je pomagal zdrobiti fevdalni sistem v slovenskih deželah, — in prosteje je začel dihati slovenski še ne ponemčen kmet v hribovju in v daljnih, ponemčevanju manj izpostavljenih ravninah; v tem času vstaja slovenska narodnost iz pozabljenosti in ne dolgo potem zakliče za večne ideje francoske prekucije navdušen naroden slovenski menih — "Napoleon kliče: Ilirija vstan!" Pa tudi glasovi izmed posvetujakov srednjega stanu so se začuli in svetla zvezda se je prikazala na slovenskem obnebu: — Prešeren! — Gotovo je, da se je šele po razrušenju nemškega fevdalizma začelo govoriti o slovenski narodnosti, in že tedaj vidimo pri delu zraven Vodnika posvetnjake na Kranjskem, še največ posvetnih rodoljubov pa na slov. Štajerskem. — Intenzivno narodno delo ima svojo zibelj na slov. Štajerskem, tam so pozneje nastopali Razlag, Vošnjak, Dominkuš i. dr. iz srednjega stanu, Rač, Trstenjak i. dr. izmed duhovnov. Nobeden od teh se ni bojeval za "vero", pač pa za to, da zdramijo kmeta iz narodnega spanja in privedejo posvetnjaški srednji stan k domačemu ognjišču; imeli so s tem dosti dela. Ti vzorni rodoljubi privabili so mladino k sebi ter nam mladim vsadili v srca ljubav do slovenske domovine, dasi je bila srednja šola temu hudo nasprotna. Mi

smo pridobivali za narodno stvar zopet druge in kolikor toliko zlasti mlajše ženstvo. Takrat so se rodile čitalnice, pevska društva, takrat so zapeli naši Ipavci, Maški, Nedvedi, Hajdribi najlepše melodije in slovenska pesen iz naših posvetnjaških gri je budila in dramila narod tam, kjer ga je bilo najbolj treba buditi zavoljo njegove važnosti v človeški družbi — v srednjem stanu! Takrat ni bil nobeden tako surov, da bi bil drugemu predbacival, da dobro slovenski ne govori ali piše, kakor predbacivajo to meni mladeniči iz "Slovenčeve" redakcije. Bilo nas je dosti iz ponemčenih trgov in mest; matere so z nami v prvi mladosti nemški govorile, očetje tudi in šola nam je navadno dajala najslabšega učitelja slovenščine. In to zdramljenje in probujenje našega naroda v velikem slogu prestopilo je tudi kranjske meje; roko v roki so hodili duhovni in posvetujaki tu in tam, bili so si najzvestejši prijatelji v vseh odošnjih življenja in vsi so radi žrtvovali za narodno stvar čas in denar; — slednje največ na Štajerskem. To gibanje je škilavim očesom gledala Dunajska vlada in prestati smo imeli hudo dobo vladnega pritiska, ko so se prezirala in zaničevala najprimitivnejša prava slovenskega naroda. Marsikateri se je pod tem pritiskom zgubil. Prišel je v državno službo, ni bilo zaslombe, postal je — reneget. Živeti je moral. — Tudi mej duhovni najdemo Wretschkote, Schusche, ali tem duhovnom ni bilo treba skrbeti za famillijo. Tu in tam sta se mir, složnost mej delujočimi starejšimi rodoljubi skalila, ali z vso močjo so vsi brez izjeme delali na to, da se slovenskemu jeziku v uradu in šoli pribori naravno mu mesto; nobeden ni iskal zaveznikov mej potujčenci ali Nemci. S—c.

Državni zbor.

Na Dunaji, 13. marca.

Današnja seja se je začela šele ob 8. uri zvečer. Finančni minister je izročil načrt, s katerim se za podporo potrebnim drž. uradnikom v proračun postavljena svota 1 milijon gold. poviša na 1½ milijona gld, potem so se čitale nekatere interpelacije, posl. Biankini pa je predlagal, naj se o odgovoru ministerskega predsednika na njegovo interpelacijo glede namer avstrijske politike v Srbiji otvori debata, kateri predlog se je odklonil.

Zbornica je potem dokončala specialno razpravo o zakonu, urejajočem trgovino na obroke ter ves zakon vzprejela, na kar se je seja zaključila. Nemški liberalci so pri razpravi o tem zakonu kaj čudno ulogo igrali in iznova dokazali, da so jim prešla v kri in v meso — židovska načela.

Prihodnja seja bode jutri, v sredo. Na dnevnem redu je budgetni provizorij.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 14. marca.

Volilna reforma.

Ministerstvo se je odločilo, da priredi novo konferenco z načelniki koalicijskih strank. Na tej konferenci bi se razpravljalo o vladnem načrtu volilne reforme in o posamičnih iniciativnih predlogih, v prvi vrsti seveda o Hohenwartovem, o katerem je v časopisih nastala kaj živahna polemika. Glasila konservativne stranke so za Hohenwartov projekt jako navdušena in ga ne morejo dovolj prebvaliti. Hohenwartov klub se doslej še ni izrekel o vladnem projektu, ali sodeč po pisanju konservativnih listov mogli bi reči, da ga bode zavrgel in pritrdil Hohenwartovemu načrtu. Mej Hohenwartovim in mej vladnim načrtom pa so tako velika principijelna nasprotstva, da ni verjetno, da bi ju bilo mogoče spraviti v sklad, torej bode morala ali vlada kapitulirati pred Hohenwartom, v katerem slučaju jo zapusti koalicijska, ali pa se bode moral Hohenwart ločiti od koalicijske. Medeni tedni za to politično zadrugo so — kakor vidno — minoli.

Političen umor.

Včeraj začela se je pred Praškim izjemnim sodiščem kazenska obravnava proti morilec policijskega vojuna Rudolfa Mrve znanega po priimku Rigoletto Toskanski. Zatoženi so: 18 let stari mehanik Otokar Doležal, 17 let stari delavec Franc Dragoun, 29 let stari oženjeni rokovičarski pomagač Josip Križ in njegova 24 let stara žena Ana Križ, 29 let stari delavec Henrik Vojteh in 28 let stari iz pravde proti Omladinem znani jur. cand. Anton Čížek.

Vnanje države.

Francoski senat.

Kakor na Angleškem, tako se je v najnovejšem času začel tudi na Francoskem boj zoper senat. Radikalna stranka je v poslanski zbornici stavila predlog,

naj se s-natove pravice izdatno utesne in Goblet je ta predlog jako zanimivo utemeljeval. Dokazal je, da si more predsednik republike s pomočjo senata prav lahko zagotoviti neposredno osebno vladanje in zbornico povsem na stran potisniti. Zakon ga pooblašča, da sme dobivati privoljenje senata razpustiti zbornico kadar hoče, jo sklicati ali pa tudi ne sklicati. Prav radi tega upliva senata je ta nevaren. Razprava o rešenem predlogu še ni končana.

Španska kriza.

Kraljica-regentinja je predvčerajšnjim imenovala novo špansko ministerstvo, kateremu stoji na čelu maršal Sagasta. Ker se Sagasti ni posrečilo, pregovoriti bivšega finančnega ministra Gomaza, da bi bil zopet prevzel ta portfelj, se nahaja vlada v jako kritičnem položaju. Ministerska kriza je bila nastala vladnega finančnega položaja. Gomazo je hotel s povišanjem davkov urediti gospodarske razmere in njegovo, glede iztirjanja davkov jako radikalno postopanje je bil vzrok krize. Ker ministerstvo ni hotelo premeniti finančnega programa, odklonil je Gomazo ponudeni mu portfelj. Finančni minister je postal Salvador in je s tem prevzel nalogo, urediti državne finance na drug način, nego je to hotel storiti Gomazo. Kako si misli pomagati, je neumljivo, zakaj na drug način, nego s povišanjem davkov se Španski sploh ne da pomoči.

Nemška kultura v Afriki.

Berolinskemu listu "Vossische Zeitung" ne more nihče očitati, da bi ne bila navdušena za slavo nemškega naroda in za nemško kulturo. Ta list piše: "Ko so (v Kamerunu) peljali vodjo ustaških Dahomejcev, nekega Samudo, na morišče, rekel je ta navzočnemu guvernerju Leistu, da je le on prouzročil upor in da bi bili Dahomejci zadovoljni, da so ga ubili. Guverner Leist je na to vzel nekemu vojaku puško iz rok in z nje kopljem udaril Samido tako silno po glavi, da je mrtve oblegal na mestu". To je tista preslavljen nemška kultura, taki so nemški kulturonošci v Afriki.

Revolucija v Braziliji.

Najnovejše vesti iz Brazilije javljajo, da je skoro leto dni trajajoča revolucija končana. Ustaši so se udali predsedniku Peixotu. Pogoji so bili, da se admiralom in častnikom jamči prosti odhod v inozemstvo in to pod varstvom portugijske vlade, ustaškim vojakom in mornarjem pa da se jamči, da ne bodo na noben način kaznovani.

Iz občinskega sveta Ljubljanskega.

V Ljubljani, dne 13. marca.

V sinočni seji občinskega sveta Ljubljanskega poročal je obč. svet. dr. Tavčar v imenu pravnega in personalnega odseka o razpisu letošnjih dopolnitvenih volitev za občinski svet. Po preteku triletne dobe, za katero so bili voljeni, izstopijo letos iz občinskega sveta gospodje in sicer v tretjem razredu Matija Kunc, Filip Zupančič in Jernej Žitnik; v drugem razredu Ivan Hribar, Gustav Pirc in Karol Žagar; v prvem razredu pa Ivan Gogola, Peter Grasselli, dr. Josip Staré in Ivan Velkovrh. Dopolnitvene volitve vršile se bodo dne 16. aprila za tretji razred, 18. aprila za drugi in 20. aprila za prvi razred, eventualne ožje volitve pa 17., 19. in 21. aprila. Načelniki volilnih komisij imenoval je občinski svet za tretji razred gosp. Antona Kleina, za drugi razred gosp. Frana Ravniharja, in za prvi razred g. dr. Ivana Tavčarja; člane dotičnih komisij pa bode imenoval župan sam. — V naborne komisije (nabor vrši se v Ljubljani dne 30. t. m.) imenoval je občinski svet kot zaupne može gospode Antona Kleina, Frana Trčka, Ignacija Valentiniča, in Ivana Velkovrha, v komisijo za odmerjanje vojaške takse pa gospoda Antona Kleina in Frana Trčka.

Obč. svet. Senekovič poročal je o šolskega odseka navetu, da se oddajaj ustanova letnih 250 gld., ustanovljena 1881. leta od mestnega zastopa za učence kake višje državne obrtne šole, za jedro leto 5 učencem tukajšnjih obrtnih strokovnih šol, kadar se za njo ne oglasi nobeden sposoben prosilec. Porotevalec omenja, da je ta ustanova rodila od sedaj malo sadu, ker niti vsako leto ni bilo sposobnih prosilcev, zato je predlagal, naj se ustanovno pismo prenaredi v gori omenjenem smislu. Obč. svet. Kunc je mnenja, da ta ustanova ni bila času primerno uravnana, ker je bila omejena na Graško državno obrtno šolo, kjer pa marsikatera stroka ni zastopana, za katero bi se bili sicer že oglašali prosilci. Tako je na primer krojaški obrt stroka, ki je za vse stanove največjega pomena, a ravno za to stroko ni niti v Gradci, niti sploh v Avstriji nikakega učilišča, zato pa tudi ta obrt pri nas propada in posebno za ženske naročajo se že sedaj obleke večjim delom iz Dunaja in drugih mest. Obč. svet. Gogola naglašja, kako dobro in potrebno je, da si znajo naše gospodinjje same prirojevati obleko. V Ljubljani imamo učilišče, ki se bavi s to stroko, vatorej naj bi se tudi na to oziralo. Govornik predlagal, naj se od omenjene ustanove za tekoče leto 100 gld. določi v to, da se petim revnim dekletom da podpora po 20 gld. za obiskovanje krojaškega učilišča v Ljubljani. Obč. svet. Šubic omenja še nekatere drugih razlogov, zakaj ni prosilcev za mestno ustanovo, obč. svet. dr. Tavčar pa predlagal, naj se ta zadeva vrne odseku v nadaljnje posvetovanje, ker so se

tukaj izrazile razne miali, katere so uvaževanja vredne. Pri glasovanju bil je vzprejet predlog dr. Tavčarja, ter nasvet obč. svet. Gogole, naj se letos dovoli 5 revnim dekletom podpore za obiskovanje tukajšnjega krojaškega učilišča.

V imenu stavbinskega odseka poročal je obč. svet. Šubic o kranjske stavbinske družbe predstavi gledé pogojev za prodajo mestnega sveta ob cesti na Rožnika, kjer namerava stavbinska družba mej Ludwigovo hišo in jahalnico sezidati trinadstropno hišo. Vsled tega treba bode obstoječo cesto na Rožnika preložiti v toliko, da bode promet mimo nove hiše mogoč v isti širjavi, kakor sedaj. Po sklepu občinskega sveta zadeli bi dotični neznatni troški kranjsko stavbinsko družbo, čemur pa ista ugovarja. Pri glasovanju odklonila se je predstava stavbinske družbe. — Isti poročevalec poroča nadalje o stavbinskega podjetnika Viljema Treo ta ponudbi gledé nakupa treh parcel mestnega sveta, ležečega mej novo Tržaško cesto in tirom južne železnice nasproti deželnemu muzeju. Gospod Treo namerava tam zgraditi tri velike trinadstropne hiše. Občinski svet odklonil je ponudbo z ozirom na to, da se imajo na oni strani Tržaške ceste graditi le vile, a ne navadne najemne hiše, ter tudi ni razloga za to, da bi se dotični sklop občinskega sveta razveljavil. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Koncert „Glasbene Matice“.) Opozorjamo še jedenkrat na današnji drugi koncert „Glasbene Matice“, v katerem se ponavlja Hajdnovo „Stvarjenje“. Sedeže je dobiti pri g. Zagorjanu na Kongresnem trgu, zvečer pa pri blagajnici. — Začetek ob 8. uri.

— (Predsedstvo „Radogaja“) nam piše: Naše ženstvo je bilo, žal! odgojeno v nemških šolah. Naravno je torej, da se narodnega gibanja ne udeležuje v istej meri, kakor bi mu dolikovalo in kakor se ga udeležuje ženstvo na primer pri bratih Čehih in Hrvatih. Zato pa zaslužujejo tem večje naše spoštovanje one zastopnice nežnega spola, katere so — kljubu nemške svoj odgoji — oklenile se naroda svojega z vso ljubeznijo plemenitih njihovih src in katere sočustvujejo z vsemi napravami, ki so v stanu privedi narod naš do večje veljave. Da take naprave podpirajo tudi gmotno, služijo jim v tem večjo čast, katere jim vse zabavljice onih krogov, ki se ne morejo povzdigniti do spoznanja, kolike vrednosti je narodna požrtvovalnost, odvzeti ne more. — Ako je delovanje slovenskih dam za družbo sv. Cirila in Metoda delovalo vzpodbudjevalno in navdajalo narod slovenski s ponosom; bode sedaj z veseljem opazal, da se je narodno ženstvo naše začelo zanimati tudi za prekorsno društvo naše. Gospa Pavlina Resmanova bila je prva, ki je pristopila društvu za ustanovnico. Njej sledile so rodoljubne gospe iz Loške doline. Danes pa moremo naznaniti daljšo veselo vest, da ste gospé Matilda Tomšičeva in Pavla Malovrhova z Rakeka priposlali vsaka 100 kron s prošnjo, da se upišete med ustanovnice „Radogajeve“. Zahvaljujoč se plemenitima hčerama naroda svojega na tej veledušnosti, izrekati sme predsedstvo „Radogaja“ nado, da boste našli obilo posnemovalk mej narodnimi damami. — Pri društvu se z veseljem priznavalnim besedam „Radogajevega“ predsedstva, kličemo vrlima rodoljubkama iskreni: Nazdar!

— (Gospod dr. Danilo Majaron,) odvetniški kandidat na Dunaju, bivši urednik „Slov. Pravnika“ in „Slov. Naroda“, mestni zastopnik Ljubljanski itd., v vseh slojevih inteligentne in zavedne narodne družbe čislani mož, zvršil je 10. t. m. na Dunaju svoj odvetniški izpit z odliko. Čestitamo! Vest, da se bode ta odlični rodoljub skoro vrnil v središče slovensko — v belo Ljubljano, bode gotovo razveselila vse narodne kroge.

— (Slovensko gledališče.) Jutri četrtek 15. t. m. ima vrla primadona Dramatičnega društva gdčna. Lešćinska svojo benefico, kakor smo že omenili. Kako marljivo in uspešno je delovala gdčna. Lešćinska v letošnji gledališki sezoni kot prva moč v izbornem našem opernem ensembli, to je znano vsem obiskovalcem slovenskega gledališča, katerim je ona v raznih opernih predstavah podala toliko vzvišenega umetniškega užitka. Občinstvo bode pa gotovo tudi jutri storilo svojo dolžnost in odlikovalo svojo ljubljeno, kakor zasluži.

— (Gospa Borštnik-Zvonarjeva) bode nadaljevala svoje gostovanje v Zagrebu v mesecu aprilu. Kakor namreč poroča „Agr. Ztg.“, jo je povabil gledališki upravitelj, da nastopi še dvakrat v ulogah „Nore“ in „Claire“ (Fužinar) in sicer dne 9. in 11. aprila. V „Obzoru“ piše glavni urednik gosp. Dinko Politeo mej drugim: „Razlika v

igri g. Borštnikove prvi in drugi večer je dokaz o veliki gibčnosti v talentu nadarjene Slovenke, ki je drugi večer potrdila sodbo prvega. Zatorej se popolnoma ujemam z mnogimi vzklici, ki so se čuli: Na svidenje! Da, na svidenje! Naj se gostovanja mej našim in Ljubljanskim gledališčem alternirajo. Na svidenje — rečem zopet — ker bi se tako ne zgodilo ono, o čemer se govori, a kar bi bilo obžalovati, da hočeta soproga Borštnik s tujino zamenjati slovensko Ljubljansko gledališče“.

— (Drugi letošnji Sokolski družbinski večer) bode v soboto dné 17. t. m. v vrtnem salonu hotela „pri Maliču. Vzpored bode izvrševala vojaška godba, ki si je, kakor čujemo, za ta večer omislila nekaj novih točk, katere bodo gotovo prav dobro ugajale. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstop je prost, a le za člane „Sokola“ in njih rodbine.

— (Poštni pečati.) Pod tem naslovom naštevate v „Slov. Narodu“ od četrtega razne kraje na Kranjskem, ki imajo nemške poštne pečate. Izvolite pridodati še Trnovo na Notranjskem, kjer se — pri poštni ambulanci — še vedno pritiska madjarski pečat na avstrijske poštne znamke: „M. Kir. posta Fiume Sz. Peter Között“. Omenjam, da so v zadevi poštne pečatov in tudi navedenega madjarskega, hrvatski in slovenski poslanci istrakega zbora interpelovali vlado, ali ta ni prišla niti še do tega, da bi odpravila vsaj madjarski pečat ambulance Reka-Sz. Peter! Lepe razmere!

— („Narodni dom“.) Na stavbišči „Narodnega doma“ se je jelo razvijati živahno življenje. Podjetnik g. F. Zupančič je že pričel z izkopavanjem temelja, prevažanjem materiala in dovažanjem lomljenega kamena za temeljne zide. Kakor se kaže, bodo razmere v tleh primerno ugodne. Sedaj so na severni strani že jako globoko. Ljubljancem prav pridno hodijo gledat, kako napreduje kopanje. Stavbinsko ograjo so tudi že začeli postavljati. Po Veliki noči se prične takoj z zidanjem in ni dvoma, da bode poslopje pravočasno pod streho.

— (Za „Narodni Dom“) v Ljubljani poslal je uredništvu našega lista g. Andr. Lavrenčič iz Št. Petra na Krasu 2 kroni, kateri je nabral v svoji gostilni „pri Reškem mestu“. Živili vrli darovalci in njih nasledniki!

— (Pevsko društvo „Ljubljana“.) Kakor smo že naznanili, priredé reditelj pevskega društva „Ljubljana“ prvi pevski večer v čast vsem Pepicam in Pepčkom, in sicer dné 18. marca v salonu Hafnerjeve pivarne ob 8. uri zvečer. Program bode jako zanimiv. Poleg zborovega petja in četverosplov nastopil bode tudi mešan osmospev, in na razstavi v Čikagi odlikovan „Gigerl iz Amerike“ s svojimi izvrstnimi kupleti. Ker je rediteljstvo v pravih rokah, nadejati se je, da bode večer jako zabaven.

— (C. kr. kmetijska družba kranjska) vzela je na Spodnjih Poljanah poleg gramoznih jam jedno ondotnih njiv v najem ter jo dala te dni nasaditi z mladimi sadnimi divjaki.

— (Glavno nadzorstvo zavarovalnice na življenje in branilne banke v Stuttgartu) prevzel je za Kranjsko, Štajersko, Koroško in Primorsko z dnem 15. minulega meseca g. Rudolf Rohrmann in smo naprošeni to naznaniti ter da je isti dan izstopil iz službe g. Makso Veršec.

— (Ubeglega kaznjence Fr. Geršiča) iz Metlike, o katerem smo pretekli teden poročali, da je v Strelški ulici od svojega oddelka ušel, pripeljal je v ponedeljek njegov oče zopet v prisilno delavnico in ga izročil upraviteljstvu.

— (Dolenjska železnica.) Dela na progi mej Grosupljem in Novim Mestom-Stražo napredujejo prav dobro. Minuli mesec delalo je povprečno vsak dan 1140 delavcev in 235 obrtnikov. Relzi so večinoma položeni in se je že deloma navozil gramoz, katerega prevažajo trije vlaki z lokomotivami. Poslopja so že skoro dodelana, brzajna proga se nastavlja. Koncem tega meseca bodo relzi položeni po vsej progi in bodo vlaki prevažali za železnico potrebne stvari že sredi aprila po vsej progi. Kakor je za zdaj določeno, se bode odprla nova proga do Novega Mesta dné 1. junija t. l.

— (S Pivke) se nam piše: Občina Zagorje na Pivki prosila je deželni odbor v Ljubljani za podporo, da bi si z isto poiskala in dokopala stalne vode. Deželni odbor je v resnici to prošnjo uslišal ter naklonil občini do danes 300 gld. S to pomočjo in z nobeno drugo pričelo se je takoj na odločenem prostoru kopati in glej, pri razstreljevanju silnih

skal prišlo se je pri 9 metrih globočine na sled vodi, katera, kakor kaže vedno enakomerno stoji in nam tudi daljše kopanje za zdaj zaprečuje. V resnici srečna bode občina, ki bode s prepotrebno vodo za pitje in pranje preskrbljena, kajti kolike veljave je voda, to le tisti ve, kdor je poskusil v suši po dve uri daleč ponjo hoditi. Zato smo hvalo dolžni visokemu deželnemu odboru za že podeljeno podporo, kot tudi za ono, kar nam bode še podelil, kajti njemu je dobro znano, da bi brez daljše podpore ne mogli ne naprej ne nazaj.

— (Tiskovna pravda Beljaške „Deutsche Allgemeine Zeitung“.) Valed tožbe posl. dr. Steinwenderja bila sta pred Celovškimi porotniki obsojena urednika Beljaške „D. A. Ztg.“, Otič na dva meseca, Graf na tri mesece zapora in zapade 150 gld. od kavcije. Obtožba glasila se je na žaljenje časti. Ta zanimiva pravda je spravila marsikaj na dan, kar ne bode na korist niti tožitelju, še manj pa matadorjem Beljaškega lista, ki glede nesramnosti pisave presega vse meje dostojnosti.

— (Kaj se vse godi v Beljaku.) V noči od nedelje na ponedeljek izvršilo se je v Beljaku več pobalinstev, kakor poroča „D. A. Ztg.“ Neznani razposajenci iztaknili so pri več vodnjakih droge, obglavili železni kip na Haas Gasserjevem trgu, polomili več drevesc, pri neki vili iztaknili dve kamniti stopnici, pogasili svetilke, iztaknili iz zemlje klopi in jih postavili sredi ceste in konečno sneli tudi tablo „D. A. Ztg.“, ter jo natakili mej veje v neko drevje. Policiji ni znano, kdo je izvršil vsa ta pobalinstva. Beljaška Urša pa kliče emfatično, da se le to ve: „Deutsche Männer waren es gewiss nicht!“

— (Slovenski klub na Dunaju) ima v soboto 17. sušca t. l. točno ob osmi uri zvečer v dvorani L. Mitzkove restavracije „Zum alten Schottenthor“, I., Schottengasse 7, v tej sezoni šesti svoj večer z berilom slavnega našega pisatelja g. prof. Jos. Stritarja. Naslov berila je: „Literaren pogovor“.

— (Patrijotičen sklep.) Notarska zbornica okraja Spletskega je sklenila te dni pri svojem zborovanju, da uvede kot uradni jezik zbornice hrvatski jezik ter se tudi pravila zbornice izdadó v tem jeziku.

— (Koncert na korist družbe sv. Cirila in Metoda v Istri) priredi akademična mladina Zagrebska v petek dne 16. t. m. v meščanski streljani. Za ta koncert se kaže vsestransko zanimanje v vseh narodnih krogih Zagrebskega prebivalstva.

— (Nova skladba Zajčeva.) Slavni hrvatski skladatelj Iv. pl. Zajc sklada že dlje časa večje delo to je „Stabat mater“, iz katerega so se nekateri odlomki peli v koncertu, ki ga je priredil „Glasbeni zavod“ v ponedeljek. Po koncertu je občinstvo priredilo skladatelju srčno ovacijo.

— (Revolverski atentat v Zagrebu.) V neki Zagrebski kavarni sprl se je v nedeljo mlad človek pri igri s podčastnikom, kateremu je pretih z revolverjem, potem pa pobegnil. Drugi dan sreča podčastnik svojega napadalca mej množico šetajočih v Illici in ga prime, da ga izroči policiji. Mladenič pobegne, namah pa se obrne in ustrelj na podčastnika, katerega pa ni zadel. Koj na to, predno je še kdo mogel zabraniti, ustrelil se je mladenič v glavo in so ga teško ranjenega odvedli v bolnico milosrdnih bratov.

— (Maček v plinovi svetilnici.) Minulo soboto čuli so po Zrinjskem šetališči hodeči mačka javkati, katerega pa navzlic vsemu iskanju ni bilo moči najti. Slednjič se ozre nekdo proti plinovi svetilnici in tam zagleda res ubogo žival zaprto ter jo reši z drogom. Bržkone so kaki vinski bratje ali ponočnjaki ubogega mačka internirali v plinovi svetilki.

— (Potres v Reki.) Predčerašnjim bil je okolu poludneva v Reki potres. Precej močan sunek je imel smer od izhoda proti zahodu in je bilo čuti tudi podzemsko bobnenje. — V nedeljo popoldne ob polu 3. uri pa je bil v novič čutiti lahak potres.

Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Zaradi dvoboja obsojena urednika.) Sodišče v Budimpešti je obsodilo poslanca Czavolskega, glavnega urednika „Egyetertesa“ in glavnega urednika „Nemzeta“ Gajarija zaradi pregreška dvoboja, in sicer prvega na tri mesece, drugega pa na jeden mesec zapora.

* (Gledališki škandali v Milanu.) V Teatro della Scala v Milanu so bili te dni hudi izgredi. Abonentje so bili zlovoljni, da se je namesto jedne izmed naznanjenih dveh novih oper že dvajsetkrat pela Wagnerjeva opera „Walküre“. Ko je torej kapelnik Mascheroni hotel pričeti z ouverturo, nastal je grozen hrup, da so dame bežale iz gledališča, kapelnik pa je ostavil svoje mesto. Policijski komisar je zamenjal tolažil občinstvo, ki je kar besnelo. Ko se je konečno dirigent vrnil z nekaterimi karabinjerji, pričeli so se hudi škandali, ki so trajali nad pol ure. Abonentje so udri v orkester in na oder in hoteli vse razbiti. Gledališče se je moralo konečno izprazniti z braljalno silo.

* (Originelen samomorilec.) V nekem hotelu v Frankobrodu prebodel se je neznan tujec v hotelu, ko se je kopal v hotelskem kopališču. Ostavil je nastopno pismo: Na povprašanje po meni, ne bode zvedeli, kdo sem. Pokoplji me in storil si svojo dolžnost. Vivat, floreat, crescat mundus. Potem pride znani verz iz „Lohengrina“ („Nie sollst du darnach fragen itd.“): Nikdar ne povprašuj, niti ne skrbi, od kod prišel sem, kako mi je ime in kaj sem, pokoplji truplo moje, le to ti je dolžnost.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 14. marca. V sinočni seji proračunskega odseka odobril se je proračun pravosodnega ministerstva. Herold je grajal, da se ne spoštuje zakonita pariteta mej zagovornikom in javnim tožiteljem in obsojal sedanjo prakso glede jezikovne ravnopravnosti pri sodiščih, dokazujoč, da je uveljavljanje notranjega uradnega jezika povsem nezakonito. Gregorčič je priporočal, naj se na kakem vseučilišču ustanovi profesura za kako praktično juridično stroko, katera bi se predavala v slovenskem jeziku, tožil, da se pri sodiščih nalašč ne rabijo slovenske tiskovine, in ostro grajal način, kako se na Primorskem sestavljajo porote. Minister Schönborn je priznal opravičenost Heroldove pritožbe glede paritete mej zagovornikom in javnim tožiteljem in obljubil, da bode vedno na to deloval, da se dotična določba kaz. pr. reda spoštuje. Sedanjih naredb o porabi jezikov ne kaže prenehati. Čim bode mogoče, ustreglo se bo Gregorčičevi želji, naj bi se sodeb najvišjega sodišča izdajale strankam v slovenskem jeziku. Vprašanje o izobrazbi pravnikov v slovenskem jeziku spada v področje naučnega ministra. Raba slovenskih tiskovin se je že večkrat zaukazala in tudi glede porot je minister že večkrat zahteval, naj se zakonito postopa!

Dunaj 14. marca. V včerajšnji seji občinskega sveta interpeliral je dr. Gessman podžupana dra. Richterja, je li res brezverec, vsled česar so liberalci uprizorili strahovit škandal.

Praga 14. marca. Cesar ni potrdil volitev mladočehškega poslanca Jande načelnikom češkega odseka dež. kulturnega sveta.

Berolin 14. marca. Državni zbor je odobril trgovinsko pogodbo z Rusijo tudi v retjem branji.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Predplačani sedeži ne veljajo za to predstavo!

Štev. 54. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 582.

V četrtek, dné 15. marca 1894.

Na korist prvi pevki „Dramatičnega društva“

Berti Leščinski.

Čarostrelec.

Romantiška opera v 3 dejanjih. Spisal Fran Kind. Uglasbil K. M. Weber. Preložil A. Funke. Kapelnik g. prof. Fran Gerbič. Uprizoril režiser g. Josip Noll.

Novo dekoracije v „Volčjem brezdnu“ priredil gledališki mojster g. A. Bittner.

Začetek točno ob 7/8. uri, konec ob 11. uri zvečer.

Dramatično društvo.

Pri predstavi svira orkester slavnega pešpolka Leopolda II., kralj Belgijcev št. 27.

Ustopenina:

Partnerski sedeži od I. do III. vrste 1 gld. 20 kr., od IV. do VIII. vrste 1 gld., od IX. do XI. vrste 80 kr. — Balkonski sedeži I. vrste 70 kr., II. vrste 60 kr., III. vrste 50 kr. — Galerijski sedeži I. vrste 40 kr., od II. do V. vrste 30 kr. — Ustopenina v lože 70 kr. — Parterna stojišča 50 kr. — Dijaške in vojaške ustopenice 30 kr. — Galerijska stojišča 20 kr.

Sedeži, lože in ustopenice se dobivajo v stari čitalniški trafiki v Selenburgovih ulicah in na večer predstave pri blagajnici. V abonement na sedeže se ustopi lahko vsak dan.

Blagajnica se odpre ob 7. uri zvečer.

Prihodnja predstava bode v ponedeljek, dné 19. marca 1894.

Umrli so v Ljubljani:

12. marca: Alojz Iskra, sprevednikov sin, 7 mescev, Žitni trg št. 1.
13. marca: Marija Potokar, delavčeva hči, 3 leta, Karolinska zemlja št. 22. — Janez Eppich, komptoirist, 22 1/2 leta, Tržaška cesta št. 19. — Franc Faloš, delavčev sin, 3 mesce, Poljanska cesta št. 49.

V deželni bolnici:

12. marca: Marija Mihelčič, gostija, 65 let. — Anton Miklavčič, gostič, 80 let.
13. marca: Matevž Svetina, gostič, 55 let. — Ana Fendrich, posestnikova žena, 36 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
13. marca	7. zjutraj	735.4 mm.	4.8° C	sl. vzh.	obl.	1.50 mm.
	2. popol.	732.8 mm.	12.8° C	sl. jzh.	obl.	
	9. zvečer	731.4 mm.	10.0° C	sl. jzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 9.2°, za 6.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 14. marca t. l.

Skupni državni dolg v notah	98 gld. 10 kr.
Skupni državni dolg v srebru	98 „ 10 „
Avstrijska zlata renta	119 „ 95 „
Avstrijska krona renta 4%	97 „ 70 „
Ogerska zlata renta 4%	117 „ 85 „
Ogerska krona renta 4%	95 „ 10 „
Avstro-ogerske bančne delnice	1029 „ — „
Kreditne delnice	366 „ 25 „
London vista	124 „ 85 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61 „ 02 1/2 „
20 mark	12 „ 22 „
20 frankov	9 „ 91 „
Italijanski bankovci	43 „ 25 „
C. kr. cekini	5 „ 84 „

Dné 13. marca t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	148 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197 „ — „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127 „ 75 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122 „ 50 „
Kreditne srečke po 100 gld.	197 „ 75 „
Ljubljanske srečke	24 „ 25 „
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	154 „ 75 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	84 „ — „
Papirnat rubelj	1 „ 33 1/2 „

Francovo nabrežje št. 17.

V gostilnici „Pri Solncu“

se dá v najem lepo meblirana (279—1)

mesečna soba.

Tam se točijo jako dobra vina, Biseljako po 44 kr. in črna vina liter po 36 kr. in 52 kr. in najboljše Koslerjevo marcno pivo vrček po 10 kr.; tudi je isto tam na prodaj dobri, pristni dolenski vinški očet, liter po 20 kr.

Agenti za spečavanje zakonito dovoljenih srečk, katere je moč plačati tudi na obroke, se nameščejejo proti visoki proviziji, in če so posebno rabljivi, tudi s stalno plačo. — Ponudbe na (229—4)

Hauptstädtische Wechselstuben Gesellschaft
ADLER & Co.

v Budimpešti. — Ustanovljeno leta 1874.

Na najnovejši in najboljši način

umetne (694—70)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z umrtjenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg čevlarskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstr.

Po nedosežno nizki ceni se dobé

jako lepi

in dobri rouleauxi (zastirala za okna) v slovečem etablissementu pohištva Iv. Baar-a naslednika, Dunaj, IX., Währingerstrasse 26.

Mnogoštevilna priznanja.

(253—6)

Zahteva naj se povsod:

(158—6)

Doering-ovo milo

najboljše milo sveta!

Generalno zastopstvo: A. MOTSCH & Co., Dunaj, I., Lugeck Nr. 3.

Cedre (citronat), trancini

sukatirane in kandirane

priporoča po najnižji ceni

(278—1)

JOSIPINA ŠUMI v Ljubljani.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Prememba

v nazivanju postaje Hadersdorf-Etsdorf.

Dosedanje nazivanje postaje Hadersdorf-Etsdorf, ki leži na progi Absdorf-Krems, se od dné 1. maja 1894 dalje premeni v

„Etsdorf“.

(4—58)

Na Dunaji, februarja meseca 1894.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Naznanilo.

Od hudobne strani se je raznesla govorica, ki se je tudi v tukajšnjih listih registrirala, da se je deželna lekarna pri „Mariji pomagaj“ v Ljubljani, ki jo imam jaz v zakupu, prodala in da bode kupec isto sam oskrboval.

S tem izjavljam, da so te govorice povsem neutemeljene in si usojam dati p. n. občinstvu na znanje, da sem glasom zakupne pogodbe do 1. julija 1899 jedini in legitimni zakupnik te lekarne in da ne more do preteka te zakupne dóbe nastati nikaka prememba in da torej tudi eventualna prodaja lekarne do tistega časa brez mojega dovoljenja in privolitve ne more biti veljavna in perfektna.

Ob enem se zahvaljujem cenjenemu p. n. občinstvu za meni dosedaj izkazano zaupanje in prosim, da bi mi isto tudi nadalje v isti meri nakloniti blagovolilo.

V Ljubljani, dné 9. marca 1894.

(266—2)

Ljud. Groetschel

lekarnar pri „Mariji pomagaj“

Glavni trg št. 1.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.